

Sygn. akt VIII Gz 115/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Budzyńska

Sędziowie: SSO Piotr Sałamań

SSO Agnieszka Górka (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2013 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 19 października 2012 roku w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty, sygn. akt XI GNe 1510/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 6 czerwca 2012 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie uwzględnił żądanie pozwu Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. o zapłatę. Orzeczenie uprawomocniło się z dniem 6 lipca 2012 r. Pismem z dnia 11 października 2012 r. powódka wniosła o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty i zasądzenia od dłużnika na jej rzecz kosztów postępowania klauzulowego.

Postanowieniem z dnia 19 października 2012 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie nadał prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 6 lipca 2012 r. klauzulę wykonalności. W punkcie II zasądził od dłużnika (pозwanej) na rzecz wierzyciela kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego. Podstawę rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu stanowił art. 770 k.p.c.

Pozwana wywiodła zażalenie na postanowienie z dnia 19 października 2012 r., wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie od wierzyciela na jej rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu skarżąca podniosła, że w dniu 9 lipca 2012 r. uiściła na rzecz wierzyciela kwotę 247 zł jako zapłatę za zobowiązania wskazane przez wierzyciela w piśmie z tego samego dnia. Na sumę tą składało się 135,82 zł tytułem kwoty głównej, 4,18 zł tytułem odsetek i 107 zł tytułem kosztów postępowania. Tym samym, w ocenie dłużnika, jest on zwolniony z obowiązku wynikającego z nakazu zapłaty. Na dzień 19 października 2012 r. nie istniało bowiem zobowiązanie i nieuzasadnione było wydanie postanowienia w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się niezasadne.

Sąd prawidłowo zastosował przywołane w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia przepisy. Podnoszone przez skarżącego zarzuty nie podważają prawidłowości zaskarżonego orzeczenia. Zauważyć należy, iż podnosząc brak podstaw do zaopatrzenia tytułu egzekucyjnego – nakazu zapłaty w klauzulę wykonalności pozwana podnosiła, iż na dzień wydania postanowienia nie istniała wierzytelność stwierdzona nakazem zapłaty. Nie podważała jednocześnie okoliczności, iż nakaz zapłaty się uprawomocnił, a zatem stanowił tytuł egzekucyjny w rozumieniu art. 777 § 1 pkt 1 k.p.c.

Zarzuty skarżącej zmierzały do wykazania, że wierzytelność stwierdzona prawomocnym nakazem zapłaty została zaspokojona przed nadaniem klauzuli wykonalności. Podkreślenia wymaga jednak okoliczność, iż kwestia ta nie stanowiła przedmiotu analizy Sądu, a obowiązek jej dokonania nie wynika z przepisów dotyczących postępowania klauzulowego.

Stwierdzić bowiem trzeba, że bez wpływu na ocenę zasadności wniosku o nadanie klauzuli wykonalności pozostają kwestie związane z merytoryczną oceną zasadności tytułu egzekucyjnego. Postępowanie klauzulowe charakteryzuje ograniczony zakres kognicji sądu, jest postępowaniem o charakterze uproszczonym i sformalizowanym. Sąd bada jedynie, czy przedłożony dokument spełnia przewidziane w przepisach ustawowych formalne kryteria stawiane tytułom egzekucyjnym i dokonuje oceny tzw. materialnych kryteriów treści tytułu egzekucyjnego. Sąd nie może natomiast dokonywać oceny istnienia i zasadności roszczenia wierzyciela i obowiązku dłużnika stwierdzonych w tytule egzekucyjnym czy też ich wymagalności. Istnienie i zakres roszczenia oraz zasięg obowiązku prawnego dłużnika są dla sądu wiążące, stwierdzone urzędowym dokumentem w postaci tytułu egzekucyjnego.

Wykluczone jest również badanie materialnoprawnych zdarzeń powstałych po wydaniu tytułu egzekucyjnego, które mogły mieć wpływ na istnienie roszczenia lub jego zakres. Z tego względu niedopuszczalna jest analiza przedstawionych w zażaleniu twierdzeń, dotyczących zaspokojenia wierzyciela przez dłużnika. Powyższe potwierdza orzecznictwo, gdzie ugruntowany jest pogląd iż dłużnik w zażaleniu na postanowienie nadające klauzulę wykonalności może podnosić tylko zarzuty przeciwko formalnym warunkom nadania klauzuli wykonalności, a sam tytuł wykonawczy może zwalczać tylko w drodze powództwa przeciwegzekucyjnego - art. 840 i nast. k.p.c. (tak też postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 11 października 2012 r., sygn. I ACz 1603/12, Lex nr 1220596).

Z uwagi na powyższe Sąd odwoławczy, podobnie jak Sąd pierwszej instancji, zaniechał badania przesłanek dotyczących zasadności roszczeń wierzyciela objętych tytułem egzekucyjnym i spełnienia świadczenia. Okoliczność zapłaty należności stwierdzonej prawomocnym nakazem zapłaty pozostawała zatem bez wpływu na rozstrzygnięcie wniosku. Wobec zaś faktu, że nakaz zapłaty uprawomocnił się przed wydaniem zaskarżonego postanowienia, zasadne było uwzględnienie wniosku wierzyciela.

Reasumując, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie dłużnika w całości.